

prima instanță - (Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău) V. Hadîrca
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) D. Manole, Șt. Niță, A. Bostan

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Ioan, reprezentat de avocatul Ion Balan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Tudor împotriva lui Ivan Ioan cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Ioan și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 23 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2015 Vasile Tudor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Ioan, prin care a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul său a sumei de 3 000 lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului material, 4 000 lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral și 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 15 februarie 2015, în timp ce se afla pe str. Ion Pelivan, 15, ap. 87, mun. Chișinău, a fost agresat fizic și psihic de către pârât.

Pe faptul dat, la 17 februarie 2015 de către organele de drept a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție MAI02938721, pentru comiterea faptei prevăzute de art. 354 Cod contravențional, iar prin decizia agentului constator, Ivan

Ioan a fost sancționat cu amendă în mărime de 10 unități convenționale, totodată fiind specificat că pârâtul, având un comportament agresiv, i-a înjosit onoarea și demnitate.

Sușține reclamantul că ulterior, la 18 februarie 2015, a fost agresat din nou de către pârât, fiindu-i provocate dureri fizice și psihice.

Menționează că conform raportului de constatare medico-legală nr. 677 din 17 februarie 2015 s-a constatat că, prin acțiunile lui Ivan Ioan i-a fost cauzat: edem a țesuturilor moi cu suprafața echimotică la nivelul coapsei stângi, cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, fiind calificate ca vătămări neînsemnate.

Pe faptul dat, de către organele de drept a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție MAI02993641 pentru comiterea faptei prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, și prin decizia agentului constator, Ivan Ioan a fost sancționat cu amendă în mărime de 25 unități convenționale.

Invocă Vasile Tudor că drept urmare a acțiunilor pârâtului a suportat cheltuieli de transport, de examinare medico-legală și asistență juridică în sumă de 3 000 lei, fiind nevoit să apeleze la serviciile unui avocat pentru asistență juridică în cauza contravențională.

Totodată, indică că prin acțiunile lui Ivan Ioan i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 4 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2015 s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasat de la Ivan Ioan în beneficiul lui Vasile Tudor suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

În rest, pretențiile reclamantului s-au respins.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 22 octombrie 2015, Ivan Ioan a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016 s-a respins apelul declarat de Ivan Ioan și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2015.

La 12 septembrie 2016 Ivan Ioan, reprezentat de avocatul Ion Balan, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea sa fie respinsă ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat cauza părților și superficial, au interpretat în mod eronat legea, nu au

aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

Totodată, cauza a fost examinată în absența unui participant la proces cărui nu i s-a comunicat locul, data, și ora ședinței de judecată, încălcând-ui astfel drepturile și libertățile constituționale.

În acest sens, susține că sunt neîntemeiate concluziile instanței de apel precum că Ivan Ioan a fost citat legal în ședința primei instanțe, deoarece avizul de recepție nr.20C4334271 anexat la dosar nu a fost semnat de către acesta și nici nu putea fi semnat deoarece la această dată se afla peste hotarele țării.

La fel, consideră că nu sunt întemeiate argumentele instanței precum că cheltuielile de asistență juridică suportate de Vasile Tudor se referă și la cauza contravențională din 17 februarie 2015, deoarece contractul de asistență juridică a fost încheiat abia la 21 februarie 2015, dată la care cauza contravențională a fost deja examinată, iar la dosar nu a fost anexată copia contractului și nici copia mandatului pentru cauza respectivă.

Menționează că atât instanța de fond cât și cea de apel nu au luat în considerație și nu s-au referit la obiectul acțiunii înaintate de Vasile Tudor, or, în cererea de chemare în judecată se indică că, la 15 februarie 2015 a fost amenințat cu răfuiala fizică, iar la 18 februarie 2015 a fost agresat de către Ivan Ioan.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016 a fost depus la 12 septembrie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Ivan Ioan reprezentat de avocatul Ion Balan și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ivan Ioan reprezentat de avocatul Ion Balan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ivan Ioan reprezentat de avocatul Ion Balan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari